

Hansen: Han skulde have spurgt det ærede Medlem!) Nei, det skulde han ikke, men det ærede Medlem skulde have spurgt sig selv, om han ikke finder, at den rette Maade til at forhindre den Art af Udskielser, som lede Talere til at bruge Yttringer, for hvilke de komme i den Uleilighed, som Skolelærer Andersen er kommen i, er at passe paa sin egen Optraeden, paa sin egen Lunge. (S. A. Hansen: Det skulde det ærede Medlem gjøre!) Det bestræber jeg mig netop for, men det ærede Medlem har nu i saamange Aar erklæret, at han ikke agter at følge de Raad, som jeg giver ham, og det er netop af den Grund, at jeg raader ham saa varmt dertil; thi personlig kan jeg intet høiere politisk Onske have, end at de Herrer ville blive ved, som de have begyndt, da det er den sikreste Veie til deres egen Udelæggelse. Naar man ser den Mætte af folkelige Møder, der under de Herrers Deltagelse og Auspicer ere blevne affholdte i de sidste to Aar, hvilket Indtryk faar man da af de Mand, der stille sig op som Folkets Hørere, som dem, der skulle bære vor Fremtid? Er det besindige, modne, prøvede Mand, eller er det Ledere, der sætte sig som Opgave at fange deres Tilhøreres Stemning, at hidse dem og drive dem frem til det yderste Maal? Er det alvorlige Mand, der have sat sig ind i Tidens forskjellige Opgaver og kjæde Midlerne til at løse dem, eller er det Folk, som kun tænke paa det Dieblis, hvor de kunne forøge deres egen Magt, ligegyldigt hvad der kommer ud deraf? I disse af alle Møder og Oratier forlode folkelige Møder arbeide de Herrer hen til deres egen Fordærvelse, og derfor kan jeg kun ønske, at de ville tage mit Raad om at høre op dermed, som de hidtil have taget det, nemlig lade være at følge det. De kunne ikke gjøre mig som deres politiske Modstander nogen større Tjeneste.

Efter at Forhandlingen i Saar havde varet saa længe, som det nu en Gang var besluttet i Gudernes Raad, at den skulde, indbragte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) en Dagsorden, der udtalte alvorlig Misbilligelse af Regjeringens Færd. Derved havde de Herrers Optraeden, som hidtil havde med al sin Bitterhed en noget mindre offensiv Karakter, faaet en meget alvorligt Præg. Om Dagsordenens Skjæbne kan der vel neppe være nogen Tvivl, den er jo forud sikker paa at finde det Flertal, som alle Beslutninger opnaa, som udgaa fra den Side, selv om de indbegaa med de allerbedste Grunde. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde os jo i Saar, at aldrig havde Lydigheden i Danmark staaet paa et bedre Trin end nu, og jeg vil indrømme, at dersom man kaster Blikket paa den politiske Virksomhed, som udfoldes under Ledelse af de Herrer, maa man tilstaa, at den Lydighed virkelig er exemplarisk. Men skulde de Herrers Skridt dog ikke være lidt for raske? En saadan Tiljendegivelse af en al-

vorlig Misbilligelse maa de Herrer dog vide er Noget, som ikke er uden Betydning. Seg veed jo ikke, om de ikke selv betragte det som en ligegyldig Ting, men hvis de tillægge deres Udtalelser nogen Vægt, maa de vide, at denne Vægt kan blive stor og pludselig falde ned paa deres egne Skuldre. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds har jo i de sidste Tider fortalt omkring i Landet, at man ikke i de tre første Aar maatte vente at faae et brugbart Ministerium. Det blev sagt i Ringsted for kort Tid siden — og at naar dette Ministerium kom, skulde det faae den samme Behandling som før. Det forrige Ministerium fik dog Lov til at sidde et Aar Aar, inden man begyndte paa Forsøget paa at tage Livet af det ved Dagsordener. Her begynder han imidlertid strax. Naar de Herrer dog først om tre Aar vente at faae et brugbart Ministerium, er det saa ikke lidt for raske at gaa saa hurtig paa (Afbrydelse af S. A. Hansen). Ja, jeg modtager med største Fornøjelse alle det ærede Medlems Afbrydelser, men jeg skal dog slaa fast, at nu har det ærede Medlem snart afbrudt mig en halv Snæs Gange, uden at jeg har sagt et Ord derimod; lad saa mig næste Gang have lidt Frihed til at sige Noget til det ærede Medlem, naar han taler, i Stedet for at høre hver lille Afbrydelse blive betragtet som en Fornærmelse. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Zahle) erklærede, at „Ministrene vare tilstede for at høre paa det“, som Flertallet her i Thinget vilde sige det; jeg skal tilstaa, at det er at blive i Lønen, hvis denne Dagsorden bliver vedtaget, og de ere jo stærke nok til at gjøre det. Men den, om hvem der trænger til at udtales en Misbilligelse, en alvorlig Misbilligelse, er sandelig ikke ved denne Leilighed Regjeringen, men de ærede Medlemmer, der have indbragt denne Forespørgsel, affattet den paa denne Maade, motiveret den paa denne Maade og endt den paa denne Maade. Og denne Misbilligelse skal blive staaende for Nutid og Eftertid, om der end maatte blive nok saa Mange, som stemme for de Herrers Dagsorden, naar den kommer til Afgjørelse.

Lb. Kruse: Jeg tillod mig at henkaste et Spørgsmaal til det ærede Medlem, der nu satte sig, og jeg fik ogsaa et Svar; men det var ikke et Svar paa det, jeg spurgte om. Det ærede Medlem yttrede, at det var blevet sagt her i Salen, at en Srettesættelse som den, der var tildeelt Andersen — og det Samme gjaldt enhver anden lignende Srettesættelse — kunde Vedkommende betragte som ikke eksisterende. Jeg tillod mig at spørge, hvem der havde sagt det, idet jeg frygtede for, at der i det ærede Medlems Ord kunde ligge en Misforstaaelse af mine Yttringer, og jeg ønsker nu at vide, om det ærede Medlem har sigtet til mig. — Da jeg ikke faar noget Svar, vil jeg sige, at noget Saadant, som det ærede Medlem